

Jeffrey Brett

Sion, de stad van de grote Koning

Gedachten over psalm 48

Jeruzalem, het brandpunt van de wereld

De ogen van de wereld zijn voortdurend gericht op Israël en het conflict met de Palestijnen en de daarmee verband houdende aanslagen in Jeruzalem en elders. Deze psalm is een vooruitblik op de toekomstige regering van de Koning in Sion, wanneer de stad van God eindelijk verlost is van al de vijanden en de centrale zetel van Gods regering zal zijn over deze aarde. De stad Sion is in de Schrift geen stad van problemen en aanslagen zoals het huidige Jeruzalem, maar de stad van de vrede zoals die er straks zal zijn door de genade van God en Zijn barmhartigheid. Jeruzalem zal het centrum van het godsbestuur zijn over de aarde, het middelpunt van zegen gedurende de duizend jaren die de Heer Jezus zal regeren op aarde.

De zonen van Korach

Als we de psalmen lezen, moeten we bedenken dat de titel van de psalm een onderdeel vormt van de psalm zelf en altijd gelezen dient te worden. Dit zal ons helpen de psalm te begrijpen. De titel is hier: 'Een lied. Een psalm van de zonen van Korach'. In de dagen van David had deze familie een bevoorrechte positie in de eredienst. Omdat ze regelmatig worden genoemd in de psalmen, geloven we dat zij de zangers waren in de tempeldienst. Dit is opmerkelijk, want zij maakten een bijzonder slechte start in de dagen van Mozes. We lezen hierover in Numeri 16, waar Korach en 250 andere vorsten opstonden en rebelleerden tegen het gezag dat God aan Mozes had gegeven. Door dit te doen rebelleerden ze feitelijk tegen God.

Het oordeel dat hen trof was verschrikkelijk. Numeri 16:32 beschrijft het als volgt: 'De aarde opende haar mond en verzwolg hen'. Vele jaren later, onder de regering van koning David, nadat hij de troon had bestegen over geheel Israël te Jeruzalem, kwamen zij in de dienst van God. Dit kon alleen maar gebeuren door de genade van God. Niets in zichzelf rechtvaardigde zo'n groot voorrecht, maar door genade kregen zij een taak in het heiligdom. Dit is evenzeer waar voor iedere gelovige. We hebben allemaal een verschrikkelijk begin gekend, omdat we in de macht van de zonde leefden. In plaats dat het oordeel ons raakte, trof het echter de Heiland die onze zonden droeg op het kruis van Golgota. Vanwege dit wonderbaar grote bewijs van de genade van God, hebben we een plaats van zegen en gunst ontvangen in Gods nabijheid.

Een serie van psalmen

Psalm 48 is de afsluiting van een reeks psalmen, die begint bij psalm 44.

- In psalm 44 horen we de vromen van het volk, die van hun vaders hebben gehoord over de verlossing in de dagen van ouds, en die nu opzien naar God met het oog op hun redding uit de macht van de vijand.
- Psalm 45 toont de Heer Jezus, de Messias, als het antwoord op de schreeuw om hulp. Hij is die Ene door wie de verlossing tot stand zal komen.
- Psalm 46 brengt het vertrouwen in God tot uitdrukking, geleerd door de eigen ervaring van Gods goedheid en gunst in het heden, en niet op grond van een verslag uit het verleden.
- Psalm 47 viert het ingrijpen van God ten behoeve van Zijn volk. Christus wordt bevestigd als 'Koning over de hele aarde', en Israël wordt verhoogd boven de volken, die opgeroepen worden zich met Israël te verenigen in de lofprijzing van Jahweh.
- Psalm 48 toont de Koning die zetelt in Sion, het centrum van Gods regering over de hele aarde. Daarom zeggen de vromen in vers 8 en 9: 'Zoals wij het gehoord hadden, zo hebben wij het gezien in de stad van de Heere van de legermachten, in de stad van onze God: God zal haar stand doen houden tot in eeuwigheid. *Sela*'.

Sion in het Oude Testament

De naam Sion verwijst in het Woord van God niet naar de Gemeente, waartoe wij als christenen behoren. De naam verwijst naar een nog toekomstige tijd van zegen hier op aarde, nadat de Gemeente is opgenomen in de hemel om voor altijd met Christus te zijn. We komen in verwarring als we dit niet zien. Het is heel nuttig om in de Schrift de omstandigheden te bezien als iets de eerste maal wordt genoemd. De eerste keer dat Sion voorkomt is in 2 Samuël 5:7. Daar lezen we: *‘David nam echter de vesting Sion, dat is de stad van David in’*. Verder lezen we in vers 10: *‘David nam gaandeweg toe in aanzien, want de Heere, de God van de legermachten, was met hem’*. Hieraan voorafgaand was de natie Israël tot een droevige staat vervallen door de regering van Saul, de koning waarom het volk zelf had gevraagd. In die tijd verloren zij zelfs de Ark van God aan de Filistijnen. Niet eenmaal tijdens zijn regering bekommerde Saul zich om haar als het goddelijke richtsnoer (1 Kron. 13:3). En hij kwam uitgerekend om door de vijand die hij niet had onderworpen, wat hij had kunnen doen als hij op God had vertrouwd. Tijdens zijn regering vervolgde hij David, die Gods gezalfde koning was. Maar we hebben zojuist gelezen dat de mannen van Israël zich later tot David hebben vergaderd en hem tot koning kroonden.

Het eerste dat David deed was zijn mannen aanvoeren tegen de Jebusieten, die destijds te Jeruzalem woonden. Zij daagden David uit door te zeggen: ‘U komt hier niet binnen, want zelfs de blinden en de kreupelen zullen u teruggedrijven. Dat wil zeggen: David komt hier niet naar binnen. David nam echter de vesting Sion’ (2 Sam. 5:6-7). Dit is een prachtig beeld van de Heer Jezus. Toen Hij hier op aarde was, genas Hij de blinden en de lammen. Hoewel Hij evenals David is verworpen, heeft Hij door Zijn sterven de vijand overwonnen en bezit Hij nu de sleutels van de dood en de hades.

Het volgende dat David deed, was de Ark van God naar Jeruzalem te brengen en haar te plaatsen op de plek die haar toekwam, namelijk in het centrum van het volk Israël. *‘Toen zij de ark van de Heere de stad binnenbrachten, zetten zij die op zijn plaats, midden in de tent die David ervoor gespannen had. En David bracht brandoffers voor het aangezicht van de Heere, en dankoffers. Toen David klaar was met het brengen van het brandoffer en de dankoffers, zegende hij het volk in de Naam van de Heere van de legermachten. Hij deelde aan heel het volk, aan heel de menigte van Israël, van man tot de vrouw toe, aan ieder één broodkoek, één klomp dadels en één rozijnenkoek uit. Toen ging al het volk heen, ieder naar zijn huis’* (2 Sam. 6:17-19). Dit is een beeld van wat de Heer Jezus zal doen als de toekomstige Koning van Israël. Hij zal de ware aanbidding invoeren en dan zal Israël het

middelpunt zijn van waaruit de zegen van God over de hele aarde kan uitstromen. Dat is wat Sion voorstelt in de Schrift.

Sion in het Nieuwe Testament

Er zijn zeven verwijzingen naar Sion in het Nieuwe Testament, en twee ervan vinden we in de evangeliën:

- 1 en 2. Zowel Matteüs als Johannes halen het vers uit Zacharia 9 aan: *'Wees niet bevreesd, dochter van Sion, zie uw Koning komt, zittend op het veulen van een ezelin'* (Matt. 21:5; Joh. 12:15). Dit gebeurde toen Christus Jeruzalem naderde en men dacht dat Hij op het punt stond Zijn koninkrijk te vestigen. Daarom riepen zij: *'Hosanna! Gezegend is Hij die komt in de Naam van de Heere'* (Joh. 12:13). De Heer Jezus zei niet dat dit verkeerd was. Hij vond een jonge ezels en ging erop zitten, ter illustratie van wat er gebeurt als Zacharia 9:9 in vervulling zal gaan. Hij zal alles onderwerpen aan Hemzelf, getypeerd in Zijn zitten op het veulen dat nog geen last had gedragen. Dan zal Hij redding brengen aan Israël, dat is de betekenis van het woord 'Hosanna'.
3. In Romeinen 9 treurt de apostel Paulus over zijn volksgenoten die de Heer Jezus niet willen aannemen en die daardoor de gerechtigheid voor God ontberen. De volken hebben die wel ontvangen, doordat ze het evangelie hebben geloofd dat Paulus had gepredikt. Hij verwijst naar de Heer Jezus als een 'struikelblok', waarover de Joden zijn gevallen. In vers 33 haalt Paulus de profeet Jesaja aan: *'Zie, ik leg in Sion een steen des aanstoots en een rots der ergernis; en wie in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden'*. Deze uitspraak maakt duidelijk dat de steen waaraan men zich stootte de Heer Jezus was. Hij kwam naar Zijn stad als de rechtmatige Koning, maar werd verworpen en gekruisigd. Zo werd Hij een struikelblok voor de Joden, maar het voorwerp van vertrouwen voor degenen die in Hem geloofden.
4. In Romeinen 11 noemt Paulus Sion opnieuw, ditmaal niet in relatie tot hun verwerping van de Messias, maar in relatie tot hun verlossing. Wanneer de volheid van de volken zal zijn binnengegaan, zal de bedekking worden weggenomen die over Israël is gekomen en dan zal de Heer Jezus komen om Zijn volk op aarde te verlossen. De verzen 25 en 26 zeggen ons dat er voor een deel over Israël verharding is gekomen, totdat de volheid van de volken is ingegaan. En zó zal heel Israël behouden worden, zoals

geschreven staat: *'Uit Sion zal de Redder komen; Hij zal de goddeloosheden van Jakob afwenden'*.

5. De schrijver van de Hebreënbrieff verwijst naar Sion in hoofdstuk 12. Hij vertelt de Joden die het evangelie hebben geloofd, en daarmee schijnbaar al hun zegeningen hadden verloren, dat zij op geestelijke wijze zijn gekomen tot de zegen die de natie straks zal beërven wanneer Christus verschijnt als Koning. Zo zegt hij in vers 22: *'(...) maar u bent genaderd tot de berg Sion; en tot de stad van de levende God'*. Deze Joodse christenen begrepen wat Sion betekende: het was de ultieme zegen voor Israël. Dit was nu al hun deel, doordat zij geloofd hadden in de Heere Jezus Christus.
6. Petrus verwijst naar Sion in zijn eerste brief, die eveneens is geschreven aan Joodse gelovigen. Ook hij gebruikt het beeld van de *steen*. Echter niet de steen van aanstoot, maar een *levende* Steen. Hij haalt Jesaja 28:15 aan: *'Zie, Ik leg in Sion een uitverkoren, kostbare hoeksteen'*. De Steen die de leiders van Israël, die hier de 'bouwlieden' worden genoemd, hadden verworpen als niet passend in hun bouwwerk, die is juist 'een *hoeksteen* geworden'. Niets wat Israël heeft gedaan in hun verwerping van de Heere Jezus, verhindert Gods plan. Christus zal het Hoofd zijn van elke hoek in de wereld die komen zal en de mens zal erdoor worden gezegend. De gelovige deelt reeds in die zegen.
7. Er is slechts één verwijzing naar Sion in het boek Openbaring. Dat is in hoofdstuk 14:1, waar we lezen: *'En ik zag, en zie, het Lam stond op de berg Sion, en bij Hem honderdvierenveertigduizend mensen met op hun voorhoofd de Naam van Zijn Vader geschreven'*. Dit overblijfsel zal trouw zijn aan Hem, terwijl het beest en de antichrist het volk Israël overheersen, en Hij zal hen ontmoeten en zegenen op de berg Sion.

We zien duidelijk uit al deze aanhalingen in het Nieuwe Testament, dat Sion een toekomstige staat van zegen aanduidt, die de komst van Christus om Zijn Koninkrijk op aarde op te richten behelst. Hierin zal het volk Israël het heerlijke centrum van zegen voor de hele wereld vormen. Het feit dat Israël nu in het middelpunt van zoveel conflicten staat, toont de noodzaak van de barmhartigheid en de genade van God. Want nadat zij zich hebben bekeerd en de Messias hebben aangenomen, zal Hij hen verlossen van iedere vijand. Het zal niet door macht of militaire kracht gebeuren, niet door de hulp van Amerika of enige andere natie, maar door het genadige ingrijpen van God.

De heerlijkheid van Sion

Psalm 48 begint met een lofprijzing jegens Jahweh, die Zijn troon heeft opgericht in Sion: *'De Heere is groot en zeer te prijzen, in de stad van onze God, op Zijn heilige berg'* (vs. 2). Dan volgt er een beschrijving van de heerlijkheid van de stad: *'Mooi van ligging, een vreugde voor heel de aarde, is de berg Sion aan de noordzijde, de stad van de grote Koning! God is in haar paleizen, Hij is bekend als een veilige vesting'* (vs. 2 en 3). De heiligheid is er gegrondvest; de stad die verlaten was, is schitterend mooi, een vreugde voor de hele aarde. De woorden *'aan de noordzijde'* kunnen wijzen op het feit dat de volken die Israël wilden vernietigen vanuit het noorden kwamen; maar zij zijn verslagen en vernietigden zichzelf. Het punt vanwaar men aanviel, wordt nu gezien als een plaats van heerlijkheid. God is nu woonachtig in de stad als haar veilige vesting; daardoor wordt ze heilig, schitterend en een plaats van vreugde voor Gods volk.

De verzen 5 tot en met 8 beschrijven het plotselinge oordeel waardoor de stad is gered van de vijanden van Gods volk. De verenigde vijanden hadden zich verzameld tegen de stad. Zij verzamelden hun troepen en trokken op in slagorde. Zij zagen zich echter niet alleen met mensen geconfronteerd, maar met de geweldige macht van God. Verbijsterd en ontredderd vluchtten zij weg, verslagen door een plotselinge paniek. Zij beefden als een vrouw die door barensweeën wordt overvallen, en zij werden verstrooid als de schepen van een vloot in de storm.

In de verzen 9 tot en met 11 is er vreugde over het feit dat zij niet alleen hadden gehoord wat God vroeger voor hun vaders had gedaan, maar dat zij dit zelf nu ook hebben ervaren. Bovendien was de stad nu verlost om *voor eeuwig* bevestigd te worden, niet slechts tijdelijk zoals in het verleden zo vaak was gebeurd: *'Zoals wij het gehoord hadden, zo hebben wij het gezien in de stad van de Heere van de legermachten, in de stad van onze God: God zal haar stand doen houden tot in eeuwigheid. Sela'* (vs. 9). Toen zij uit het land waren verdreven, hadden zij gedacht aan de goedertierenheid van God. Nu zij van alle vijanden zijn verlost, verheugen zij zich in Zijn goedertierenheid in Zijn tempel. Zo wordt God geprezen in overeenstemming met Zijn wezen, zoals wordt uitgedrukt in Zijn Naam: *'Zoals Uw Naam is, o God, zo is Uw roem, tot aan de einden van de aarde. Uw rechterhand is vol gerechtigheid'* (vs. 11).

In die tijd zal de hele wereld worden gekenmerkt door gerechtigheid, niet zoals vandaag door boosheid, hebzucht en elke vorm van moreel kwaad. De Heer Jezus zal met elke vorm van Satans macht en invloed in de wereld afrekenen door de verschrikkelijke oordelen waarover we lezen in het boek Openbaring. Hij zal Zijn

volk verlossen en de gerechtigheid zal heersen in de hele wereld, en zo zal de zegen van God vanuit Sion tot aan de einden van de aarde stromen. We kunnen er in het licht van de huidige politiek misschien moeite mee hebben, maar het centrum van de regering tijdens het Vrederijk zal zich niet bevinden in Washington, Moskou of welke andere belangrijke stad dan ook, maar het zal in Jeruzalem zijn. De hele wereld zal komen en de stad van God erkennen, en zodoende gezegend worden. Ik geloof dat dit de heldere leer van de Schrift is. We doen er goed aan dit vast te houden, wanneer we zoveel ideeën van mensen horen en lezen in de wereld van vandaag.

Laat de berg Sion zich verblijden

De psalm besluit in de verzen 12 tot 15 met de oproep aan de berg Sion om zich te verheugen, en de dochters van Juda om te juichen. In vrede kunnen de inwoners de schoonheid van de stad beschouwen. Zij zien haar vestingwal en haar paleizen en zij kunnen aan de komende generaties vertellen over de grote verlossing, voor eeuwig en altijd: *'Laat de berg Sion zich verblijden; laat de dochters van Juda zich verheugen omwille van Uw oordelen. Ga rondom Sion en loop eromheen, tel haar torens, richt uw hart op haar vestingwal, kijk nauwkeurig naar haar paleizen om het aan de volgende generatie te vertellen'* (vs. 12-14). Nooit zal het volk meer afwijken en de afgoden dienen. Hun hele leven zal de ware God hun God zijn, en hun Gids: *'Want deze God is onze God, eeuwig en altijd; Hij zal ons leiden tot de dood toe'* (vs. 15).

Deze overdenking van de trouw van God jegens Zijn ontrouwe volk zou ons moeten aanmoedigen om de Heere iedere dag te vertrouwen, ondanks het feit dat wijzelf vaak ontrouw zijn en Hem tekort doen. Hij zal nooit terugkomen op iets wat Hij heeft beloofd. Zoals Israël in de toekomst wonderbare *aardse* zegen zal ontvangen, zo is de gelovige nu gezegend met alle *hemelse* zegening. En dat niet vanwege iets dat wij hebben gedaan, maar door Gods genade en trouw. Geprezen zij Zijn Naam. Amen.

Oude Sporen 2017

